

૨૪૬૨

નયેરે ગમ.

વાલાખ ઇખલાશ.

હે શરફે ફીંગા ખલકે ખુદા પીતો મોહીબો,
દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબો.
હર સમતસે પેયદા હે સદા પીતો મોહીબો,
દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબો.
કેશી ચેહ ખખર તારમે વેહપત અસર આધ,
એક હસંશર હુવા શીકલકીઓ મત નજર આધ.
આધ તો એ ઉજ્જનસે હેહે ખખર આધ,
દુનયાસે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબો.
અફસોસ સફરમેશે સફરકરગએ મવલા,
કીસ તરેહ ઝખાશે કહુમે મરગએમવલા.
છોડ અપના મેહલ કખરકે અનદર ગએ મવલા,
દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબો.
માઆલુમ એહ કખ થા કે ન આએંગે સફરશે,

કબથી એહ ખખર બીછરેગે શેહેઝાદે પીદરશે.
 આવાજ ઈધર વખત શેહર આઈ ઊધરસે,
 દુનયાશે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
 આવાજ ઈધર વખતે સહર આઈ ઊધરસે,
 દુનયાશે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
 બીન બાપકે હોવેન પીસર કોઈ ખુંદાઈયા,
 ફરઝનદ કે સરસે નઉંઠે બાપકા સાચા.
 દીલ તુંકરે હુંવા કાનમે આવાજ જખ આયા,
 દુનયાશે ઊથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
 આજ અહલે વલા જનકુ ખોહવેતો અજબકીઆ,
 શેહેઝાદે અગર બાપકુ રોવેતે અજબ કીઆ.
 એકહસર બપા ખતકમે હોવેતો અજબ કીઆ,
 દુનયાશે ઊથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
 કાનુંનયેહ હે મુખઅસે પયેગમ ખરે દીકા,
 ફરમાતેઠે વાઆઝ આજકે દીન નજમેદીંમવલા.
 વાઆઝ અબકે ખરસ બેઠનેકે બદલે કહુકીઆ,
 દુનયાશે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
 જીસ રાતમે મવલાનાકુ હેહે અજલ આઈ,

બાદલી અલમો દરદકી હર શેહરમેછાઇ.
 બાદલનેં ગરજતેહી એ આવજ સુનાઇ.
 દુનયાશે ઉથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
 રોદેતેં હેં ખુરહાન હદીઆદ પીદરમેં,
 તસવીર ફીરા કરતી હે બાબાકી નજરમેં.
 સુનતેહી એહ ગુલ પરગયા નાસુરં જગરમેં,
 દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
 એ ગમ હે દીલે એઝદીન સાહેબ પેભીતારી,
 અશક આખોસે બેસાખતા હોખતે હેં જરી.
 જસ વકતે કોઇ કેહેતાહે બાહાલતેઝારી,
 દુનયાશે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
 હે ભાઇ ખરાહીમકી ભી હાલતેગમનાક,
 દામન હે સદ પારા જગર ચાકહે દીલ ચાક.
 ઘરવાલોકી કીયા ઝીનદગી એક ખલક કી હે ખાક,
 દુનયાસે ઉથે નજમેહુદા પીતો મોહીબબો.
 કરતેથે દોઆ જસકે લીએ તુંલેખકાકી,
 મા બેયેન સફર ઉસને સદઅક્સોસ કઝાકી.
 જસવકતપરહા ફાતેહા એહ કેહેકે બુઝાકી,

દુનયાસે ઊથે નજમેહુદા પીતો મોહીબખો.
 જસને એહ સુના વાકેઆ ઉસને એહ કહાહે,
 એસા કોઇ સરદાર તો હોગા ન હુવા હે.
 અબ દસત અસફ મલકે એહ કહીયેતો બખાહે,
 દુનયાસે ઊથે નજમેહુદા પીતો મોહીબખો.
 મએ મહદ મદ્દહાકીયા કરતાયા અબકીઆ ન કરમેય,
 કીઆ મરસીયા હેહે એવઝ મદહે પરહુમેય.
 હોકતે ઝખાં મુહસે એહ કીસતરહે કહુમેય,
 દુનયાશે ઊથે નજમેહુદા પીતો મોહીબખો.
 દીલ કેહતાકે જવુંમેય વાહા આપ જહાંહે,
 બતલાવો મુજે નજમેદીં સરદાર કાહાંહે.
 અંગુશત બદ નદાંહોપે એ વીરદેઝબખાહે,
 દુનયાસે ઊથે નજમેહુદા પીતો મોહીબખો.
 મવલાનાસે કીયુંવ પેહેલે સફર કર ન ગએહમ,
 આકાકે બલાલે લેકેકીઝકુવ મર ન ગએહમ.
 જતેજ મુએ આહા ગુઝર કર ન ગએહમ,
 દુનયાસે ઊથે નજમેહુદા પીતો મોહીબખો.
 હર શખશ કરે આજ ન કીવ અશક ફેશાની,

હેહે યવજે મદહ હુયેઘ મરસીએ ખુવાની
 તુંલ ઊમરીકે બદલે સુને સખને સુનાની
 દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબખો.
 આરામસે રહેનેલી નહીં પાયે વતનમે,
 અખકે ગએ અસેકે ન ફીર આએ વતનમે.
 પોહોચાએ ખખર શહેકુ ન પોહોચાયે વતનમે,
 દુનયાસે ઊથે નજમેહુદા પીતો મોહીબખો.
 દો માહાભી પુરેન હોવે જનેકુ હે હે,
 તકદીર ઉધર લેગઘ દફનાનેકુ હે હે.
 દમ રૂકતાહે લખપર એ સુખુંનક્ષાનેકુ હે હે,
 દુનયાસે ઊથે નજમેહુદા પીતો મોહીબખો.
 એ હાદીસા અઝમીહે તો એહ સદમા ખરાહે,
 આલમપે મુસીબતકા ફલક તુંત પરાહે.
 ભર આતીહે છાતી એહ સુખુંન દરદ ભરાહે,
 દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબખો.
 કલ મજલીસે માતમ હુવે હઝીર જે મેય હોતા,
 પરહનોહા પુરદરદ મેય સર પીતકે રોતા.
 મોહ આસુકે પાનીસે એહ કેહ કહેકે મે ઘોતા,

દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
 ઠે નજમેહુદા નુરેખુદા દીનકે તારે,
 માતમ કરો માતમ ગયે મરકદમે ઊતારે.
 કીઆ બેઠેહો ખામુશ ભરો આહા કે નાઆરે,
 દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
 કીઆ તફરકા પરદાઝતો એયરખે બરીહે,
 શહેઝાદા કંઠ ભાઘકંઠી આપ કંઠીહે.
 ગોઆ મેરા દીલઘસ તરહે બહાલેહઝીહે,
 દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો,
 ખીમારીકા સુનતેહી ચલે હઝરતે તઘએબ
 મવલાએ હકીમુદીન હી હમારા હુવે તબ.
 પોંહયે બે વાહાં રોતે હુએ આએ નઝર સબ,
 દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.
 ઈખિલાસ હુવા માહે રજબ માહે મોહરમ,
 હર શેહરમે હર ઘરમે શહેદીકાહે માતમ.
 જબ તકકેહે દમ દમ મે કહા કરે એહબસદગમ,
 દુનયાસે ઊથે નજમે હુદા પીતો મોહીબબો.

મરસીએ ઈખલાસ-

—:૦:—

કીસ સાહેકી એહ મજલીસ માતમ હે મોહીખબો,
મસરફ ફીગા કીસ લીએ આલમ હે મોહીખબો.
કીયુવનાઆરે ગમહોતોપે પયહમ હે મોહીખબો,
કીયુવ અસમ હરએક શખસકી પુરનમહે મોહીખબો.

દુનીયાસે કઝા કોનસે સરદારનેકી હે,
કીઅવ ખલકે ખુદા ચારો તરફ પીત રહેહે.
એ એહલે અઝા ખઝમે અઝા કીસકે લીએ હે,
મસ દરજે કલકસુખહો મસા કીસકે લીએ હે.
એહ નોહા ખસદહાલ ખુકા કીસકે લીએ હે,
એકહશર ભર સીમત ખપા કીસકે લીએ હે.

કોનઉથ ગયા કીયું કે તેહાએહ સદમાખરાહે,
ગોઆકે મુસીખતકા ફલક તુંત પરાહે.
હાતીફકી સદા આએ ખખર કીઆ નહી ખારે,
મરકદમે ઉતારે ગયેહે દીંકે બે તારે.
બોહ નજ મેહુદા ઝેનુદીં સરદારકે પીઆરે,
માઆલુમ હુવા નજમેદીન સરદાર સીધારે.

વોહ ચરખહે વોહમહેર હે માહે મુખીનહે,
 સખહે મગર એક નજમે સરદાર નહીહે.
 જસ ચાંદસે રોવશનકા ઝમાના વોહ કાંહાહે,
 કહેતેકે જસે સરવર દાના વોહ કાંહાહે.
 દીલ જસકા માચ્યાનીકા ખઝાના વોહ કાંહાહે,
 રોનેકા હે ગુલ ખાના ખખાનાવોહ કાંહાહે.
 હુંદુંગે જે દુનીયામેતો કીચ્યા કીચ્યા ન મીલેગા,
 પરનજમેદી સરદારસા આકા નમીલેગા.
 હમ જતે રહે નજમેદી સરદાર ગુઝર જાચે,
 અગંલખહે સફર ખુલદકા જન જસમસે કરજાયે,
 બેહતરહે જે ઇસગમમે કોઈ રો રોકે મરજાય.
 એક બારગી ઇસ પારસે ઉસપાર ઉતરજાય.
 કીચ્યા કદર મુરીદાકી હો ગર પીર ન હોવે.
 કબ થેરે ઝમી ગર ફલક પર ન હોવે.
 ચેહે કોલ ખુઝગોંકાહે હાલા વો મકાઆલા,
 મર જાય મેરે ખલકત અલ્લાહતાઆલા.
 જતા રહે આલમકા મગર પાલનેવાલા,
 એક ચાનદકે જલવોસે હેય આલમમે ઉજલા.

બેનુંર સીતારેહો અગર માહન હોવે,
 બેકારે રચેતહે અગર શાહા ન હોવે.
 ખરહકહેખશરકે લીયે યે મોમીનો મરના.
 આખરહે હરચેક શખસકુ મરકદમે ઉતરના.
 અપનોકુભી એક દોનહે સફર ખલકસે કરના,
 પર કમ ન સમજના સહેવાલાકાગુઝરના.
 સખ કહેતે હં કીઆ કીઆ હુવાકીઆ કીઆ નહુવાહે
 ઇસ સાનકા સરદારનો ન દેખા ન સુનાહે.
 યેહ શાહાતો વોહ શાહ કીઆ ખલકકુ શાદાન,
 કહેતીથી રચેતકે રયાંકા ભરઆન.
 વોહ ડાન હે જીસકાકે ખરલાઆ અરમાન,
 દાવતકે લીએ માત્ર પીયારાથા નથી જન.
 જો આતાથા પાસ અપને વોહ દેતેથે મવત્તા,
 એકઝાતપે તકલીફ ઉઠા લેતેથે મવત્તા.
 મોમીન રહે આરામસે મનઝુરહયે મનઝુર,
 ખાયેખ નફીરે કોઇભી દસતુર યે દસતુર.
 હે એસા સખી કોઇભી મશહુર હેય મશહુર,
 મજબુઆ ફઝાયેલકાહે મઝકુર હેય મઝકુર.

અલાહારે યેહ હોસલાહ બખશાથા ખુદાને,
 ઘરભરદેયે નીઆમતસે શહેનજ મેહુદાને.

ઈસ શાનકે સરકારકુ મોત આયે ગઝબહે,
 હેહેન હયાતે અબ દીય પાચે ગઝબહે.

દરયાયે કરમ કબરમે દુખ જય ગઝબહે,
 નાઝીલ હુવયે આલમયે બલાહાય ગઝબહે.

મવલાના ઉઠે કીયા હસનાત ઉઠે જહાસે,
 ખોએગયે નીઆમતકુ ભલાલાયેકાહારો.

સુરત કહાં ઉજેન કહાં આહારે કીસમત,
 સહેઝાદે યહાં શાહા વહાં આહારે કીસમત.
 મરકદમે હુવા ચાનદનાહાં આહારે કીસમત,
 મદહા બને મરસીએ ખુવાન આહારે કીસમત.

હે અબઝાહમો ખુંદ પરહોફતેહા શેહકા,
 અબતો એવઝ મદહા સુનો મરશયે શેહેકા.

બત લાવોતો શેહેઝાદો કુ કીસ તહરે સખરઆયે,
 જબ એસા પીદર સર પરસે સરદારોંકે ઉઠ જયે.

બીન બાપકે શહેઝાદે હુયે હાયે સીતમહાયે,
 દીન કેસે ખુરે સામતે આમલાને દીબલાયે.

જીતે રહેય ગમ ખહાનેકુ અફસોસ સદઅફસોસ,
 ખાકી રહેય દુખ પાનેકુ અફસોસ સદ અફસોસ
 અખ બાઆદ શહે નજમેહુદા ખાકહે જીના,
 ગમ ખાનાહે ઓર આખે નદામતકાહે પીના.
 આફતકાહે દીન ઓર મુસાબતકા મહીના,
 અખ સર જો ખજાનુંહે તોહે હાત ખસીના.

રોનેકો સીવા પુછોતો કુછ કામ નહીહે,
 માના કેમ સાઆદતકે અખ અયમનહીહે,
 ચેહ નોહકા હન ગામહે રોનેકા સામાનહે,
 જતાહે પરહા કુલ સઝીમ શાહા ઝમાહે.
 કુરઆન કોઈ પરતા કોઈ ફતેહા ખુવાનહે,
 ગોઆ કોઈ ઇસ તહરે ખસદ અસકે ફીસાંહે.
 મીસખાહહીદાયેતકુ ભુજયાહે વખાને,
 અફસોસ એક આલમકુ રૂલાયાહેવખાને.
 રોરોકે કોઈ કેહતા હે હેહે મેરે બાબા,
 રોતાહે ચીઆકુ કોઈ બાહસરતો વો દરદા,
 દાદા કોઈ કેહેતાહે કોઈ કહેતાહે નાના,
 મામુકે લીયે કોઈ કીયા કરતાહે નોહા.

મોમીનનકા તોયેહ કોલહેયે જનોશે આવલા,

મવલામેરે મવલામેરે મવલામેરે મવલા.

કીસ તરહ કહું સુ'યે વતન આને ન પાયે,

ઉજેનશે રતલામલી ફેર જનેનપાયે.

શહેઝાદેઝાં મુહ આખરી દીખલાને ન પાયે,

એશે હુવે ખીમાર શીફા પાને ન પાયે.

કીયા કબરમે આકાકું ઉતારાહે અજલને,

એક ખલકકું ખીનમોતશેં મારાહે અજલને.

હુ ખીખીઓમેં બેયન કહાહે સહેવાલા,

ખીનવાલીકે હમ હોગયે એ ખારીએ તાઆલા.

દુનઆશે ચેતીમુંકા ગયા પાલને વાલા,

એક એક સુખન લગતાહે દીલપર ગેત્યા ભાલા.

હમકું ન લગી શહેકી ખજા હાય સદ અફશોસ.

કયા હોગયા ચેહે લેવીલા હાયા સદ અફશોસ,

આયદાઆઈ અલહા એ આલકે શેનશાહ,

ચેઝેનું દદીન સરવકે ખીસરદીનકે ચે માહા,

કેતેયે મલક દેખતેહી સલમ કલ્લાહ.

પરતુંજ કુંતો મોત આગઈજીતાના રહાઆહા.

હમદેખાકીય ઓર કઝા આ ગઈહેલે,
દો દીનમેં અરે કીસકી નઝર આગઈહેલે.

મીશખાહ અગર લેકે કાઈ ધુન ન જાયે,
આલમ મે કહીયેસાન આકા નઝર આયે,
ગર છાને જહાંખાક ઊરાતા હુવા આયે,
ઇસ શાનકા આકા કોઈ કીયા ધુન ધકલાયે.

ઇસ આનહસે રવશનકા જહાંરશકે કમરથા,
સીરતમે ફરેશતાથા તો સુરતમે બશરથા,
ગમ આકા હસા રૂદીનકો હોવેગા કીયાદા,
દરહેકે કબહી ગશપેન ગશઆયે રૂખાદા.
મવલાનાકા પુરાહો બરદરમે ધરાદા,
ફરમાયગેં યુહોકે સર કબર સનાદા.

તુમ મરનગયે મરગયે હેય ઝેનુ દીનખાખા,
હઝરત તોયેહ કેહેતેથે નજમેદીન ખાખા.

ઇખિલાસ હુવા માંગતાહે હરકરોનાકેસ,
ઓલાહકરેરહ સહેદીદીકી રૂકદદસે,
જનતમે મીલે અજરકે ફલ એકેકે દસદસ,
શહેઝાદેકુહો સખર અતાહે યે ગરઝખસ.

યાસીન પરોહો યારો ધરો સુજદેમે સરકો,
દેદેક દુઆ ઉથો શહેદીક પીસરકો,

નાહાઅનીક.

સર પીતકે હર મોમે નો દીયદારપુકારે,
યે નજમેદીઆકા.

દુનયામે હમે છોડકે જનતકુ સીધારે,
યેનજમેદીઆકા.

યાદ આતેહે જખ લુતફો કરમએય મેરે મવલા,
કુતે સરોસીના.

સર અપનન કીયવ હમ દરદો વદીવારસે મારે,
યે નજમેદીઆકા.

મ કબુલ દુયારખનેનકી હાઇ હમારી,
યે સેથે ગુનહેગાર.

ઇસ વાસતે હમ ખાતેહે હર ખારપછારે.
યે નજમેદીઆકા.

અક ઘેરહે તારીક એકહે આ લમમેસરાસર,
યે દીનકે સરદાર.

છદ બારપે અપ આગયે મોમીનકે સીતારે,
યે નજમેદીઆકા.

શસ મુહસે દુઆ તુંલંબકા કરતાથા હરબાર,
અફસોસ સદ અફસોસ.

કીયવ નકર કહું દુનયાસેં ગયે મવલા હમારે,
યે નજમેદીઆકા.

સરતાજહે રસતાજહે સરતાજહે મવલા,
વલલાહે વલલાહા.

અખ ખાકમે સખ મીલગયે અરમાન હમારે,
યે નજમેદીઆકા.

બેય તાબહે બેય ચેયનહે હર મોમીનો દીયદાર,
માતમહે હરએક જ.

કહેતેહેકેજાન કીબલયે આલમપે નીસારે,
યે નજમેદીકા.

હર કુચય વો ખાઝારમે રોનેકી સદાહે,
હર ધરમે બુકાહે.

સર ફારતેમોમીન હેગમ મો દરદકે મારે,
યે નજમેદીઆકા.

મીસ કીનોકે આકા ઠે એતીમો કેઠે વાલીદ,
બેયવો કેઠે સરતાજ.

રોતેલે ચોહ જન ખોતેલે સુનતેલે ખીચારે,
યે નજમેંદી આકા.

હર લખ પે ચેહી ખાતહે હર જપે ચેહ મઝકુર,
મશહુર વખાથી.

રતલામસે ઉજેનકુ કીંવ મવલા સીધારે,
યે નજમેંદી આકા.

ગુરખતમે કઝા આ ગધ આયે નવતનકુ,
સુનતેહી સુનાની.

રો રો કે ચેહ જન ખોયેગે હેહે તેરે ખીચારે,
યે નજમેંદી આકા.

મદહ અનીક આપકા તાઝી સત રહાહે,
અખ મરસીએ કહેવે.

અફસોસ યહે અફસોસ ભલા કીયવન પુકારે,
યે નજમેંદી આકા.

નોહેઅનીક.

સર પરસે હમારે જો ઉથા આપકા સાઆ.
એ નજમેંદીન સાહેબ.

કીયારોઝ સીયાહ હમકુ ફલકને ચેહ દીખાયા,
 ચે નજમેદી સાહેબ.
 ચેહ ખનજર ગમ હર દીલે મોમીનોપે લગાહે,
 કીયા ઝંખમહે કારી.
 દેખા જીસેબીસ મીલ સા તરપતા હુવાપાયા,
 ચે નજમેદીન સાહેબ.
 વોહ કોનસા ખનદાલેકે એસાનનહીં ઉસપર,
 ચે કુલકે ખુદા વનદ.
 જન ખોતાહે ઇસગમ મે હરએક અપના પરાયા,
 ચે નજમેદીન સાહેબ
 અન ઘેર હે અન ઘેરહે બેનુર જહાંહે,
 ચે ચરખે સીતમ ગર.
 ખુરસીદ હીદાયેત તુંને મતીમે મીલીઆ,
 ચે નજમેદીન સાહેબ.
 થા આલમે પીરી ન સફર કરનેકે દીન થે,
 ઓર મોસમે ગરમા.
 ચેહ ધુપમે ચેહ લુમે વતન તુંજસે છોરાયા,
 ચે નજમેદીન સાહેબ.

દાઆવત તો તેરી નુહકી કીસતીહેય લારેબ,
તુંના ખુદા સઉકા.

તુફાનપે તુફાનહોપરા ઉસકુ બચાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.

સુનતા હૂંકે રતલામ મેથા કાફેલાસારા,
દો બચચેથે હમરા,

ધસ ચરખે સતમગરને ચેગાનોસે છુરાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.

નગોકું તુંકપરે દીયે મુફ્સીલકુ દીયાઝર,
ભુંઢાકુ લીખીઆ.

પીયાસા ને કોઈ આયા ઉસે પાની પીલાયા,
એ નજમેદીન સાહેબ.

આખોં કે મકાબલ વો તેરા ચેહરચે પુરનુર,
રહેતા હે હમેતા.

હરત હે મુજેકીવ તુજે માંતીમે સુલાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.

છખીસવી રજબકુ હુયે ખુલદકુ રાહી,
હે આજ ઝીયારત.

૧૩૦૨

તેરાસો પે દો સાલયેક હીજરીકા લીખાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.

૧૨૨૯

સન ખારસો ઉનતીસમે હઝરત હુયે પેયદા,
તે હકી કહે તે હકીક.

સતરપે ચાહાર સાલભી પુરા નહીં પાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.

કહેતા હે અનીક આજ બસદ ગીરયા વોઝારી,
શુકરયા કીયા લખેહ.

અદના તેરા ખાદીમથા મુજહે આલા બનાયા,
યે નજમેદીન સાહેબ.

— ૧૦ —

નોહેઅનીક.

રો રો કે અઝાદાર ન કાયવ ખાક ઉરાયે,

અફસોસ સદ અફસોસ.

એક નુર મુજસસમકું જો મતીમે મીલાયે,

અફસોસ સદ અફસોસ.

હો એકકા તાલેબ ઉસે સોદેયતેથે મવલા,
અધસી હી સખાહી.

પાની કોઈ માગે તો ઉસે દુદ પીલાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

અખલાક મોહોમદ કે થે સીરતથી હસનકી,
શખખી રકે આશક.

હેય દરકે મનાકીબ હમે હરવક્ત સુનાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

હમ આખેરી ખીદમતસેલી મહરૂમ રહેહાઈ,
યે નજમેદીન આકા.

હમ તેરે જનાઝાકું ઉથાને નહી પાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

એક ધરકાસા ઇસ વક્તસે પેયાદા હુવા દીલમે,
કર તેથે દોઆહમ.

તયેબકુ હકીરદીનકુ જીસ વક્ત બુલાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

કેસીયેહ સફરકી કે ન દીદાર દેખાયા,
હમ રેહ ગયે રોતે,

યેહ ફરકત જન સોજન દુશમનકુ દીખાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

અવલાદતો રોતી રહી સખ અપને વતનમે.
યે ચરખે સીતમગર.

ફરજનદસે યુવ બાપકુ કોઇ નં છોરાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

રોતે હે તેરે મોમીનો કરતે હે યુવ ફરીયાદ,
શાદીન કરેગેં.

હમકીસકે ઝીયાફત કરે ઓર કીસકુ ખુલાય,
અફસોસ સદ અફસોસ.

કરતેથે દુઆ શેહ જે સલામત અગર આયે,
દેખે જે કદમકુ.

હમ તેરે મીઆનેકુ યેહ કાન ધેપે ઉથાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

દીથી જે ખુદાને યેહ હમે આયે રૈહમત,
સર ફાર ન કીયવંકર.

જે નીઆમતે ઉઝમાથી વો ઇવ હાતો સેઝાયે.
અફસોસ સદ અફસોસ.

ખુરસીદળે પીહેના હોતો ઝુલમત હે સરાસર,
બેનુર જહાંહે.

તકદીરને ચેહ રોઝ સીયાહ હમકુ દીખાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

ઉજેનમે યુવ જલદ પીઆમે અજલ આયા,
કાતીલ ચેહ વખાથી.

સુરતમે રહે રોતે હુયે આપકો જાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

કેતે હે કે પોશીદા કાહાં હોગયે મવલા,
મંમખઘકે સભી લોક.

કીસ જાહે મકામ આપકા હમ ધુનખને જાય,
અફસોસ સદ અફસોસ.

મદદાહ અનીક આપકા દીનરાન રકાદે,
કીયવ મોત ના આઈ.

અબ મરસયા લીખનેકે લીયે ખામા ઉથાયે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

નોહ મુનસી

સખપર તેરી એકસાંથી નઝર નજમેદીં સાહેબ

એસક તું હકીકી થા પીદર નજમેદીં સાહેબ.
 મરજનેસે મવલાકે હે કોહોરામ જહામે.
 હે અરશે તકઠસ ગમ કા અસર નજમેદીં સાહેબ.
 લાખોપે હઝારોંપે કીયે અપને એસાન,
 થા તેરા કરમ મીસલે મતર નજમેદીં સાહેબ.
 સખ એહલે વલા પીટકે ચેહ કેતેહે રોરો,
 અય ઝેનુદીનકે પાક સમર નજમેદીં સાહેબ.
 પેયદા કીયા અલલાહને ખાતીરસે તુંમાહારી,
 સખ હુરરો મલેક જીનનો ખશર નજમેદીં સાહેબ.
 હર સુખહો મસા થે તેરી ચવખત કે તસદ્દુક,
 એ સાતોફલક શમશે કંમર નજમેદીં સાહેબ.
 અલલાહાકી ભી ઉસપે એનાયેત થી હમેશા.
 જો તેરા થામનજુર નઝર નજમેદીં સાહેબ.
 મરનેકે ખખર સુનકે ચે તરપે દીલે મોમીન,
 ખુ રોનેલગી દીદએતર નજમેદીં સાહેબ.
 આંમબે થા ઝમાનેકો તેરા હીફઝ અયે મવલા.
 અબ હોગા જહાં ઝેરો ઝખર નજમેદીં સાહેબ.
 મુનશીને તેરી શાનમે અય બેત લખીહે,

દીલ વાયઓ ફીરદોસમે ઘર નજમેદીં સાહેબ.
મુશકીલમે મુસીબતમે મરજમે ગમોહમમે,
થા વીરદે ઝંખાં આથ પહર નજમેદીં સાહેબ.

તેગે ગમે દુનવાસે નથી મુંજકુ હીકાગત
થા તેરા કરમ મેરી સીપર નજમેદીં સાહેબ.
હસ શખસ પે નસ કરકે રંધારે જહાસે,
અફજલહે સબોસે વો બશર નજમેદીં સાહેબ.

અવલાદ ખુદાદેતો ઝમાનેમે દે એસી,
એક એક હે તેરા નેક પીસર નજમેદીં સાહેબ
એ (મુનસી) યે મહજુન સગ દમ ભરતા થા તેરા,
હર દમ થી ઈનાએતકી નજર નજમેદીં સાહેબ.

નોહ અફસર.

ચીલાતેહે સર પીટકે ચેક શકે આઝાદાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
ગમ હશર તલક તેરા ન કમ હોવેગા ઝીનહાર,
યે નજમેદીં સરદાર.
મોત આગઈ પરદેસમે આયે ન વતનમે,
મનકી રહી મનમે.

હમ દેખને પાયે ન તેરા આખરી દીદાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

સદ હેઠ ન ઇસ શહેરમે ફીરકર હુવા આના.
કેસા ઠા એ જના.

ઠયાં હાતોંકુ મલતે હુયે સખ રેહ ગયે એક ખાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

વો લુટફા કરમ તેરે વો અશફાકે એનાએત,
વો હીલમો મુરવ વત.

ઇઆદ આતીહૈ વો પીયારકી ખાતે તેરી હરખાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

ફીવ કર ન ભરે આહા કે દુનયા હુવી ખાલી.
તુંજહસે શહે આલી.

અખ લાયે કાહાંસે તુંજે હમ બે કસો નાચાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

ઇશ દારે ફનામે કોઇ દમ પાઇ ન રાહત,
કીઆ કીઆ સેહી મેહનત.

દુખપે દુખ ઓર ગમપે ગમ આઝારપે આઝાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

પરદેસમે વહાં કીસકી નઝર ખાગઈ તુંજકુ,
સયેદે ખુશખુ.

હેહે યેહ સફર રાસ ન આયા તુંજહે ઝીનહાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

છવ્યાંસે ગયેથે જાનેબે રતલામ ખસદ ચેન,
વહાંસે ગયે ઉજ્જેન.

અફસોસ વખામે હુવયે જાનેહે ગીગરવાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

છખીસવી સખ માહ રજખ કી જોડી આઈ,
ખાલેકકી દોહાઈ.

દુનયાસે સુંએ ખુલદ સફર કરખયે ઓઢપાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

અફસર ગમે શેહમે નહી અખ ટાડતે જોર કામ,
ખામેકુ ખસ અખથામ.

કેહકે હકે યેહી રોતેહેં મજલીસમે અઝાદાર,
યે નજમેદીં સરદાર.

—:0:—

નોહાયેનાચેત

ગમ મે હૈ તરે આંજ સહી આંક ગીરેખાં,

યે નજમેદીં સરવર.

દુનયાસે ગમે આપ સુયે રોઝેયે રાઝવાં,

યે નજમેદીં સરવર.

આંખેહૈ તુંજે ધુનદ તી ઓરતું નહીંમીલતા,

યે દાઈ અલલાહા.

હૈહૈ તું હુવા ખાકમે પીનકા મહે તાખાં,

યે નજમેદીં સરવર.

ફરમાયાથા હજરત ને કે મેં જલદ ફીરગાં,

અરસા ન કરગાં.

સો મીલગયે હમ સખકે ઇયાહા ખાકમે અરમા.

યે નજમેદીં સરવર.

હર અશમસે ફુવારાયે ખુ રહેતાહે જરી.

ફુરખતમે તુંમારી.

કીંવ અહેલે વલાખ ન કરેં હાલ પરેશાં,

યે નજમેદીં સરવર.

જસ મુહસે દુઆ કરતેથે સખ દુલ બકાકી,

યે નાયેબે તયેબ.

હિસ મુહસ તેરે ફાતેહામે પરતહૈ ફુરઆન,

યે નજમેદીં સરવર.

હેય અનનુમને તથેખીપાકે જો હવા ખુવા, .

કેતેહેં બસદ આહા.

અફસોસ નહમ લોગોઈ પુરે હુવે અરમાં,

યે નજમેદીં સરવર.

ફરમાકે સીધારેયે કે મે વાઈસે ફીરમાં,

ઈનઆમભી હુમાં,

સો બચયોંકોભી રે અસે ઇનઆમકે અરમાં,

યે નજમેદીં સરવર.

અબ આગે એનએતકુ નહીં કહેનેકા ચેરા,

દીલ હોતાહે પાર.

પુરકત તેરી હરદીતકુ કેવ દેખીહેખીરયાં,

યે નજમેદીં સરવર.

નોહા અનીક

મરગયે શાહે ઝમન હાઈ શહે નજમેદીં

રોતે હે, સખ મરદો ઝન હાઈ શહે નજમેદીં.

કેયસી ખુરીથી સફર ખાગઈ કીસકી નઝર

ફીરદે, ન આએ વટન હાઈ શહે નજમેદીં.

ઝેતુંદીનકે નુરેએન મોનીનોકે દીલકે ચેન
 હેહે ગરીબુલ વટન હાઈ શહે નજમેદી.
 તયેબકુ સદમા હુવા સુનતેહી ગશ આગઆ,
 જબકે પેહનાયા કરૂન હાઈ શહે નજમેદી.
 નાયેબે તયેબ ઇમામ આપતોથે લાકલામ,
 ફખરે ઝમીનો ઝમન હાઈ શહે નજમેદી.
 આપકાજે થા કરમ ઉસકુ કરૂ કીયા રકમ,
 લાવું કહાંસ દહન હાઈ શહે નજમેદી.
 સરપે આમામા નહી બરમે વો જમા નહી,
 સોતે હો પહને કરૂન હાઈ શહે નજમેદી.
 દાઇયે તયેબ ઇમામ મુશકીલોમે ચેહ મુદામ,
 હામી રહે પનજેતન હાઈ શહે નજમેદી.
 જોહે મહમદકુ ગમ ઉસકો લીખે કીયા કલમ,
 રોયે હુસેનો હુસન હાઈ શહે નજમેદી.
 ચેહરાથા માહે મુનીર આપથે રોશન ઝમીર,
 છીબ ગયા નુરે બદન હાઈ શહે નજમેદી.
 ગમકા કરૂ કીયા બયાં બાતેકી ટાકન કહાં,
 રોતીહે સબ અનજુમન હાઈ શહે નજમેદી.

આપકે મનસુસહે રખકી વો મખસુસહે
 સખપેહે સાયા ફગન હાઈ શહે નજમેંદી.
 કોઈ કરે કીયા રકમ તુમને સહી જે અત્તમ,
 દુનયાકે રનજે મહન હાઈ શહે નજમેંદી.
 રતખાથા ચેસા ખુલ્લંદ રખને કીયાથા પસંદ,
 આપક ચાલો ચલન હાઈ શહે નજમેંદી
 લીખતાહે નોહા ચૂનીક અરઝહે તુમસે રફીક,
 હોયે પેઝીરા સુખન હાઈ શહે નજમેંદી.

સલામ એનાયત.

સલામી નજમેંદી આકા હમારા,
 સુયે મુલકે બકા હેહે સીધારા.
 ગયેથે બમબધસે આપ રતનામ ન રાસ આયા,
 સફર શહેકો ખુદારા.
 ન કીવ આખોમે હો તારીક આલમ ઝમીમે,
 છીખ ગયા હીં ડાસીતારા.
 કીયા કેસા સફર મવજાને હેહે ન આના ફીર,
 હુવા મુમકીન દુખારા.
 ન કીવ ચેહલે વલાહો આજ ગીરયા ઉયાં,

નજમુલ હુદા આકા હમારા.
 વટન આનેકી દીલમે આરજુથી નકુચ,
 ખસ ચલસકા શહકા કઝારા.
 રજખંડી શોલવી તારીખ મવલા હુવે,
 ઉજજેનમે દાખીલ કાઝારા.
 શખે ખીસતો સુયુમ જીતવકત આધ
 વ ખામે ધીર ગયા મવલા હમારા.
 હુવા ઈલહામ તખ નજમુલ હુદાકો,
 કે અપના જનશી કરલે દુખારા.
 તો શેહને પાચ શખસકો બુલાકર.
 હુસામુદ્દી પ નસકી આશકારા.
 સખે ખસતો શશુમ નજમુલ હુદા શહે,
 જહાંકો છોર જનતકો સીધારા.
 મીલી તઘપાર તુરખત નજમેંદીકો,
 ચેદેખો મોઝીઝા હે આશકારા.
 હુઈ હાલત દીગર ગું ઝેનુંદીકી,
 પીદરકો જખકે મરકદમે ઉતારા.
 ગીરા ગશ ખાકે શેહઝાદા ઝમીપર,

૩૨

તોહર ચેહવેવવા રેરો પુકારા.
એનાયેત રોકલેખામેકુ જલદી,
એસીના શક હુવા જતાહે સારા.

